हेतुः, सृष्टिस्थित्यादिकारित्वात्, एवं सति यत् 'अतिरिक्तं' मन्त्राद्याधिक्येन कृतं, 'यच्च', 'कर्म्मणः', सम्बन्धि 'हीनं' मन्त्रादिभिर्न्यूनं, तत् सर्वं 'यज्ञः' यष्टव्यं तदेव परब्रह्म, 'कल्पयन्', फलसाधनसमर्थान् 'पर्व्वाणि' यागकालांश्च, 'प्रतिरन्' वर्द्धयन्, यागैरशून्यं कुर्व्वन्, 'एति' अविच्छेदेन वर्त्तते, तस्मादियं 'स्वाहा कृता' स्वाहाकारेण संस्कृता, 'ऊतिः', 'देवान्', 'एतु' गच्छतु ॥

(२) अथ द्वितीयं मन्त्रमाह। "आश्रावितमत्याश्रावितम्। वषट्कृतमत्यनूक्तं च यज्ञे। अतिरिक्तं कर्म्मणो यच्च हीनम्। यज्ञः पर्व्वाणि प्रतिरन्नेति कल्पयन्। स्वाहा कृता ऊतिरेतु देवान्" ॥ १ ॥ इति। अस्मिन् 'यज्ञे', यद्भुविः 'आश्रावितं' समीचीनाश्रावणयुक्तं, यच्च 'अत्याश्रावितं' अतिरिक्तं श्रावणयुक्तं, यच्च 'वषट्कृतं' सम्यग्वषट्कारेण दत्तं, यच्च 'अत्यनूक्तं' अतिक्रान्तानुवचनयुक्तं, तत् सर्व्वं 'यज्ञः कल्पयन्नेति', इत्यन्वयः। 'अतिरिक्तं' इत्यादि पूर्व्ववत् ॥

(३) अथ तृतीयं मन्त्रमाह। "यद्वो देवा अतिपादयानि। वाचाचित् प्रयतं देवहेडनम्। अरायो अस्मा अभिदुच्छुनायते। अन्यत्रास्मन्मरुतस्तन्निधेतन" इति। हे 'देवाः' मरुतः, 'वः' युष्माकं सम्बन्धि, 'यत्' कर्म्म, 'अतिपादयानि' अहमतिपन्नं करोमि। अकरणमन्यथाकरणं चातिपत्तिः। 'वाचाचित्' वाचा मनसापि, देवानां क्रोधकारणं यदस्माभिः प्रयत्नेन सम्पादितं 'अरायः' अरिः, शत्रुर्यः कोप्यस्मानभिलक्ष्य